

Og jeg synes faktisk, den her sag er så vigtig for hele vores holdning til statsstøtte, at Folketinget burde diskutere den i åbenhed. Hvad mener vi om statsstøtte? Mener vi kun, at statsstøtte er noget forfærdeligt, når det er tyskerne eller franskmændene, der giver den, eller andre, der giver den til deres værfter? Eller mener vi det, vi officielt siger i Danmark: at vi ikke giver statsstøtte?

Det er det, man skal forholde sig til, og det er den debat, vi skal have; men det er der altså ingen af ordførerne, som har været parat til. Det er selvfølgelig også det nemmeste, for så kan man sige ét, når man bevæger sig i de fine korridorer, og gøre noget andet, når man kommer hjem og lukker døren. Det synes vi bare ikke er en holdning, som Danmark skal have, og det synes vi heller ikke er en holdning, som Danmark kan være bekendt.

Jeg synes, det er meget alvorligt, når den brancheforening, som regulerer skibsværftsindustrien i Danmark, ser så alvorligt på denne her sag, at den anvender en tone, som er så skarp som det, jeg citerede før: at det skulle være den sidste pind til værftsindustriens ligkiste, hvis man gør dette her. Det afficerer åbenbart ikke nogen medlemmer af Folketinget; men nu kan vi jo i udvalget – for dette beslutningsforslag skal jo behandles i udvalget – drøfte en hel masse ting.

Jeg kunne f.eks. godt tænke mig at vide: Hvem er i grunden ejerkredsen på Svendborg Værft, er der overhovedet nogen muligheder for, at Svendborg Værft kan overleve, osv.? De ting er vel ikke mere fortrolige, end at man kan drøfte dem i forbindelse med, at forslaget behandles i Erhvervsudvalget, og de spørgsmål vil vi selvfølgelig stille, og vi håber, at debatten ved anden behandling bliver væsentlig mere principiel og bevæger sig, hvad skal man sige, på et højere plan end det, den har været på i dag.

Jeg synes simpelt hen, det er for dårligt, at man bøjer hovedet og siger, at det her kan man ikke diskutere, uden at man bryder en fortrolighed, for selvfølgelig kan man det. Selvfølgelig kan man det, og det bør man gøre i åbenhed.

Og så kan vi som hr. Rahbæk Møller og som hr. Frank Aaen sige, at vi faktisk gerne vil redde det værft, og så må vi bare gøre det på en måde, som vi synes er i overensstemmelse med almindeligt gældende regler, og så må vi gøre det med åben pande og gå ud og fortælle befolkningen, at det er det, vi har gjort. Det ville være en

mere ren måde at gøre det på, og det ville være Folketinget langt mere værdigt end bare at stille sig herop og sige, at den her sag ikke kan drøftes uden at bryde fortroligheden. Det er for det første noget vrøvl, og for det andet er det en kujonagtig måde at opføre sig på.

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):

Jeg må fortsat afvise at gå ind i oplysninger omkring denne her sag. Det er ikke af lyst; det er, fordi reglerne er sådan.

Men der er to ting, jeg gerne vil sige foranlediget både af hr. Kjeld Rahbæk Møllers indlæg og til dels også af fru Kirsten Jacobsens. Regeringen har end ikke overvejet at gå ind i noget, som kunne være noget, man skulle forsøge at holde hemmeligt for EU. Hr. Kjeld Rahbæk Møller sagde – med fuld ret efter min mening – at det kan man jo ikke. Dels ville det blive opdaget, men det ville også være uanstændigt at gøre det. Det har end ikke været overvejet i den danske regering. Det vil jeg bare gerne have sagt.

Fru Kirsten Jacobsen stod heroppe og sagde, at man ikke kan gå imod statsstøtte i EU og så give den selv og hævde, at man aldrig giver statsstøtte. Jamen vi har da aldrig hævdet, at Danmark ikke giver statsstøtte til skibsbygning. Der figurerer på finansloven en bevilling – jeg tror, den er på over 1 mia. kr. næste år. Det kan vel knappest siges at være en hemmelighed. Det er i hvert fald ikke omgærdet af fortrolighed. Selvfølgelig giver vi statsstøtte, og selvfølgelig er statsstøtte ikke forbudt. Så dårligt kan fru Kirsten Jacobsen ikke være orienteret.

Men der er regler for statsstøtte. Bl.a. er der et støtteloft i EU – det er på 9 pct., når det gælder denne type statsstøtte – og der kan gives statsstøtte til forskningsomkostninger, sociale forhold, og hvad ved jeg. Der er stribevis af muligheder for det dér; men der er regler for det, hvad vi i Danmark så i øvrigt skal være lykkelige for. For vel har vi nogle regler, vi skal overholde, men det har de andre lande også, og hvis de ikke overholder dem, kan vi komme efter dem.

Men lad være med at fremstille det, som om Danmark ikke giver statsstøtte. Det er jo det rene nonsens, det gør vi hver eneste dag, når de vel at mærke får nogle ordrer til nogle skibe, og vi håber da, at de får flere. Så, så langt kan vi vist ikke trække den her debat ud, det er længe, end den kan bære, tror jeg nok.